

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Opbevaring af elektroniske fakturaer kan ikke ske i et land uden for EU, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i stk. 3 nævnte ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.”.

Kapitel 16**Særlige bestemmelser vedrørende landbrug og fiskeri m.v.****§ 66.**(Ophævet).**6. Kapitel 16** affattes således:**”Kapitel 16****Særordning for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.**

§ 66. En tredjelandsvirksomhed, jf. stk. 2, litra a, der leverer tjenesteydelser som nævnt i § 15, stk. 2, nr. 11, kan vælge at tilslutte sig særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 2. Ved anvendelse af reglerne om særordningen forstås ved:

- a) "tredjelandsvirksomhed", en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for EU's område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.
- b) "elektroniske tjenesteydelser" og "elektronisk leverede tjenesteydelser", de tjenesteydelser, der henvises til i § 15, stk. 2, nr. 11.
- c) "identifikationsmedlemsland", det medlemsland, som tredjelandsvirksomheden vælger at kontakte for at anmelde, hvornår virksomhed som afgiftspligtig inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om særordningen.
- d) "forbrugsmedlemsland", det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer anses for at finde sted.
- e) "afgiftsangivelse", en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.